

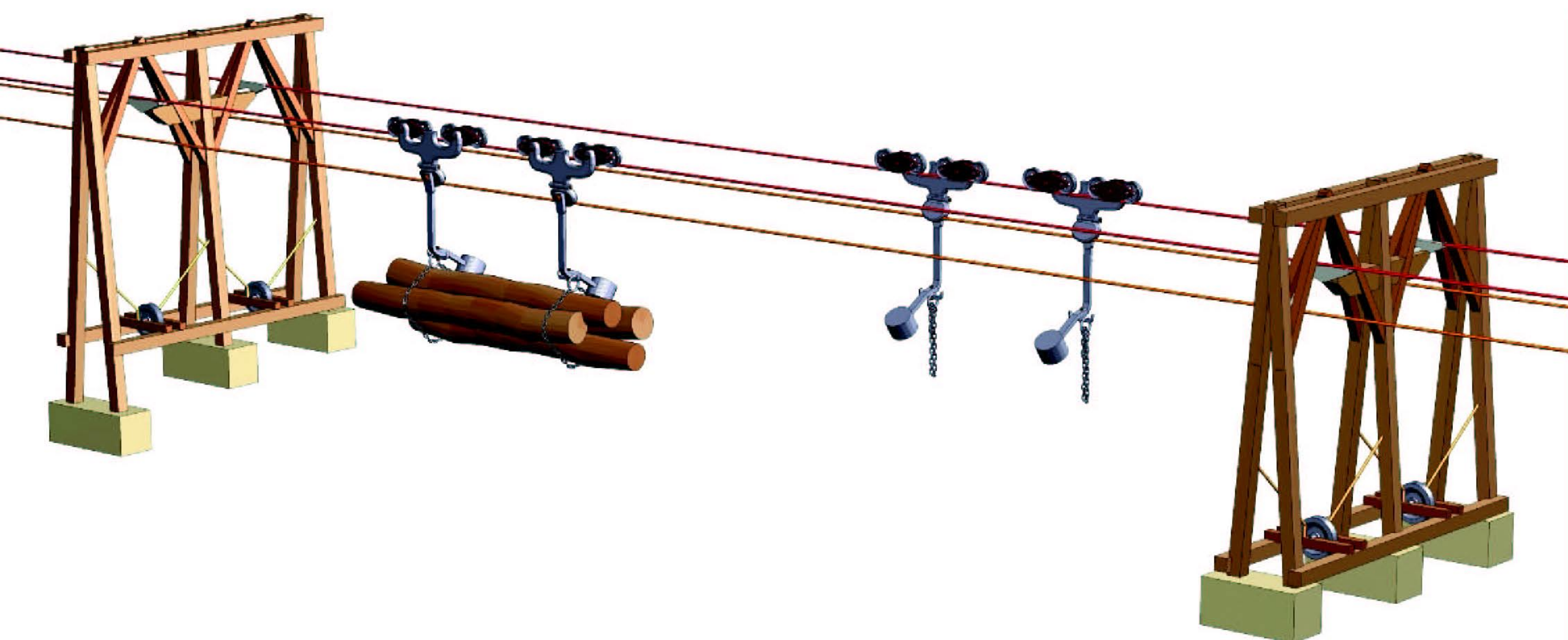
L'EXPLOTACIÓ DELS RECURSOS NATURALS: LA FUSTA

La vall de Peguera, com totes les valls de la vella Europa, fa almenys 1.500 anys que els humans van començar a transformar-la de la mà de l'activitat agrícola i ramadera, molt especialment en dos llargs períodes separats en el temps, dels s. IX al XIV i els s. XVII i XVIII.

Des del s. IX, amb una suau climatologia, tota la muntanya de l'Alt Berguedà estava densament ocupada per una població pagesa que vivia escampada en masos envoltats de camps de cereals i vinyes. L'artigatge, la crema periòdica del bosc per tal de poder fer camps, era tan important que la muntanya fins a uns 1.500 m d'altitud estava gairebé desforestada. Pels prats i boscos de les muntanyes, pasturaven els ramats dels pagesos i sobretot els dels senyors feudals. Del *silva* o *bosco*, se'n treia fusta per a

la construcció de cases, per fer eines i per cremar a la llar de foc.

A mesura que avança el període medieval i creix la població també augmenta el consum de fusta per a la construcció d'habitatges, per a l'obtenció de llenya, per a les fargues i per a tot els oficis urbans, sobretot boters, fusters i torners. També augmenten els ramats i l'interès per trobar més pastures; la transhumància es va convertir en una pràctica habitual i els grans monestirs catalans dels Pirineus i Prepirineus (Sant Miquel de Cuixà, Santa Maria de Ripoll o Sant Llorenç prop Bagà, per exemple) primer, i després els de la Catalunya Nova, van ampliar les zones tradicionals de pastura pels seus ramats, cada cop més grans. Els monestirs de Santes Creus i de Poblet van posar els ulls sobre les grans pastures de

El telefèric de Gósol a Peguera fou una obra d'enginyeria espectacular, de prop de nou quilòmetres de recorregut. Es va començar a instal·lar el 1922 després que fou adquirit a Alemanya per la societat Pedro Oromí y Compañía. (Josep Picas i Antònia Prat). Com molt bé explica Carles Salmerón, "tenia un material mòbil similar a l'emprat en altres telefèrics forestals del Berguedà (Sant Julià de Cerdanyola, Gresollet, Castell de l'Areny...) ja que estava format per unes vagonetes metàl·liques que consistien en un truck de quatre rodes a la part superior i un eix on es fixaven per mitjà de cadenes els troncs que s'havien de transportar. Les vagonetes circulaven aparellades i la unió entre ambdues unitats era realitzada per la mateixa fusta que transportaven".